

Rozhodnutie:

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Polákovéj a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Frederiky Zozulákovej o návrhu Mgr. F. B. sudcu Okresného súdu v P. na vyslovenie neplatnosti písomného napomenutia ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 6. augusta 2003, č. 7096/2003-10 na ústnom pojednávaní dňa 9. marca 2004 rozhodol

t a k t o

Písomné napomenutie ministra spravodlivosti SR zo dňa 6. augusta 2003, číslo 7096/2003-10 uložené Mgr. F. B., sudcovi Okresného súdu v P. je **n e p l a t n é**.

O d ô v o d n e n i e :

Sudca Mgr. F. B. sa návrhom z 19. augusta 2003 domáhal neplatnosti písomného napomenutia uloženého mu ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 6. augusta 2003 podľa ust. § 117 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení do 1. 11. 2003 – ďalej len zákon č. 385/2000 Z. z., ktorý odôvodnil tým, že svoje sudcovské povinnosti nečinnosťou vo veci vedenej na Okresnom súde v P. pod sp. zn 11 C 176/01 neporušil zavinené, a to ani úmyselne a ani z nedbanlivosti, ale ich nesplnenie bolo zapríčinené objektívnymi okolnosťami, nakoľko v čase nápadu predmetnej veci bolo v jeho senáte len v agende "C" a "Cb" spolu 402 vecí, pričom vybavoval aj agendu "E", "Er", "S" a "Ncú". Pri výkone 25 vecí mesačne stanovenom MS SR by teoreticky bolo možné tieto veci vybaviť za 1,5 roka bez ohľadu na prekážky v práci. Aj napriek tomu, že v tomto období dosahoval priemerný mesačný výkon skončených vecí 35,5, s prihliadnutím na charakter danej veci objektívne muselo dôjsť k časovému posunu vo vybavovaní vecí. V predmetnej veci došlo k prieťahom najmä v čase od nápadu veci dňa 6. 8. 2001 do prvého úkonu dňa 27. 8. 2002, kedy bol navrhovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku. Uvedené bolo spôsobené dlhodobou personálne nedostatočnou obsadenosťou súdu, čo sa prejavovalo už od jeho zriadenia v roku 1997 a pretrváva doteraz. Takéto obsadenie súdu predstavovalo len približne 50 % z potreby sudcov vzhľadom na zaťaženosť, o čom svedčia prepočty MS SR, pričom v roku 2000 a 2001 zo súdu odišli dvaja sudcovia, ktorých senáty boli prerozdelené medzi ostatných sudcov. Vzhľadom na neprimerane veľký počet pridelených vecí

opakovane upozorňoval predsedníčku súdu, že pridelené veci nemôže vybavovať bez prietáhov v zmysle ust. § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z a podal námietky proti rozvrhu práce s poukazom na spôsob prideľovania spisov v zmysle ust. § 34 ods. 2 cit. zákona. Poukázal tiež na ust. § 7 ods. 1 zákona č. 80/1992 Zb., podľa ktorého je základnou úlohou štátnej správy súdov vytvárať súdom podmienky na riadny výkon súdnictva po stránke personálnej ale i iných.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky uložil písomné napomenutie Mgr. F. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] a preto, že v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde v P. [REDAKOVANÉ] sp. zn. 11 C 176/01 nekonal, hoci konať mal a to v čase od 6. 8. 2001, kedy mu predmetná vec bola pridelená na prejednávanie a rozhodovanie do 27. 8. 2002, kedy vyzval navrhovateľa cestou právnej zástupkyne na zaplatenie súdneho poplatku, z čoho vyplýva, že v uvedenej veci bol 1 rok nečinný. Uviedol, že pri posudzovaní uvedeného skutku zobral do úvahy aj všetky skutočnosti uvádzané vo vyjadrení predsedníčky Okresného súdu v P. [REDAKOVANÉ] z 29. 7. 2003 a s prihliadnutím na všetky okolnosti považoval udelenie písomného napomenutia za postačujúce.

Disciplinárny súd vec prejednal návrh na ústnom pojednávaní a vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že v roku 2001 bol na Okresnom súde v P. [REDAKOVANÉ] plánovaný počet sudcov 10,01, pritom skutočný počet sudcov bol 6, v roku 2002 bol plánovaný počet sudcov 9,95 a v skutočnosti funkciu sudcu na tomto súde vykonávalo 5 sudcov.

Sudca Mgr. F. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] mal k 31. 12. 2000 v agende C 314, v agende Cb 47, v agende PaNc 46, v agende E 3 nevybavené veci, priemerný mesačný výkon mal 24,7 vecí, v roku 2001 napadlo do jeho senátu 331 vecí C, 89 vecí Cb, 82 vecí PaNc, 7 vecí E a 504 vecí Er, počet nevybavených vecí k 31. 12. 2001 mal v agende C 401, v agende Cb 88, v agende PaNc 0, v agende E 1, v agende Er 9 vecí, jeho priemerný mesačný výkon sudcu v roku 2001 bol 35,5 vecí, v roku 2002 napadlo do jeho senátu 302 vecí C, 63 vecí Cb, 1 vec PaNc, 9 vecí E a 1163 vecí Er, počet nevybavených vecí k 31. 12. 2002 v agende C 468, Cb 96, PaNc 0, E 3, Er 29 a jeho priemerný mesačný výkon sudcu v roku 2002 bol 31,8 vecí.

Sudca dňa 4. 2. 2002 vzniesol v zmysle ust. § 34 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. námietky, že vzhľadom na vysoký počet nevybavených vecí spôsobený dlhodobo nedostatočným obsadením Okresného súdu v P. [REDAKOVANÉ] sudcami nemôže veci podľa rozvrhu práce na rok 2002 prejednať tak, aby sa každá vec prejednala a rozhodla bez zbytočných prietáhov. Predsedníčka Okresného súdu v P. [REDAKOVANÉ] jeho námietkam nevyhovela vzhľadom na obdobný stav vo všetkých oddeleniach súdu a nedostatočný počet sudcov, preto sa námietkami zaoberala sudcovská rada pri Krajskom súde v T. [REDAKOVANÉ] pod

Spr. 254/02, ktorá námietkam sudcu taktiež nevyhovela rozhodnutím z 11. 4. 2002 s odôvodnením, že predsedníčka dotknutého súdu, ako aj predseda krajského súdu viackrát požiadali Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o doplnenie stavu sudcov v obvode krajského súdu, čomu nebolo vyhovené z dôvodu, že nie je možné ďalšie navyšovanie sudcov, preto nebolo možné námietkam sudcu vyhovieť, keďže vzhľadom na uvedenú situáciu pracujú v rovnakom zaťažení aj ostatní sudcovia Okresného súdu v P [REDACTED]

Zo spisu Okresného súdu v P [REDACTED] sp. zn. 11 C 176/01 zadováženého disciplinárnym súdom bolo zistené, že sudca Mgr. F [REDACTED] B [REDACTED] nekonal v pridelenej veci v čase od pridelenia veci dňa 6. 8. 2001 do 27. 8. 2002, kedy vyzval navrhovateľa prostredníctvom právnej zástupkyne na zaplatenie súdneho poplatku.

Týmto skutkom mal sudca porušiť povinnosť uloženú mu v § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. konať vo veci bez zbytočných prietahov.

Aj napriek tomu, že uložené napomenutie podľa ust. § 117 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. nie je disciplinárnym opatrením v zmysle ustanovení § 117 ods. 1 až 6 zákona č. 385/2000 Z. z. zisťoval disciplinárny súd, či došlo k sudcom zavinenému porušeniu povinnosti podľa ust. § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z.

Z ustanovenia § 117 (I. hlava tretej časti zákona č. 385/2000 Z. z., ktorá upravuje disciplinárnu zodpovednosť sudcov) vyplýva, že ide o jeden z možných spôsobov vyvodenia disciplinárnej zodpovednosti mimo disciplinárneho konania, ktoré upravuje osobitne III. hlava citovaného zákona. Disciplinárnu zodpovednosť posudzuje disciplinárny súd, ktorým je pre účely disciplinárneho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 119 ods. 1, 2 zákona č. 385/2000 Z. z. Ten je na základe ust. § 117 ods. 9 citovaného zákona príslušným aj na určenie, či napomenutie udelené podľa ust. § 117 ods. 7 tohto zákona na základe návrhu dotknutého sudcu je neplatné.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že sudca mal vedomosť o tom, že vo veci neurobil žiaden úkon smerujúci ku konaniu a meritórnemu rozhodnutiu veci v období jedného roka, avšak nie je možné preukázať, že by u sudcu Mgr. F [REDACTED] B [REDACTED] bola naplnená vôľová zložka zavinenia, teda chcenie, uzrozumenie, či spoliehanie sa bez primeraných dôvodov, že k prietahu vo vybavovaní veci nedôjde, naopak disciplinárny súd zistil také skutočnosti, ktoré vôľovú zložku zavinenia vylučujú.

Podľa ust. § 34 ods. 2 veta prvá zákona č. 385/2000 Z. z. má sudca právo na pridelovanie vecí podľa rozvrhu práce tak, aby ich mohol prejednať a rozhodnúť bez zbytočných prietáhov.

Vzhľadom na množstvo skončených vecí, ktoré boli sudcovi pridelené na konanie a rozhodnutie v rokoch 2000 až 2002, počet ním skončených vecí – priemerne 24,7 až 35,5 vecí, rôznorodosť agiend, ktoré vybavoval – C, Cb, PaNc, E, Er, čo vzhľadom na špecifickosť každej agendy neprispieva vo všeobecnosti k urýchleniu konania, ako aj na neúspešnú snahu sudcu riešiť nepriaznivý stav v senáte spôsobom v zmysle ust. § 34 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. podaním námietky voči neprimeranému počtu vecí v senáte, nemohol sudca v každej jednotlivjej veci a teda aj vo veci 11 C 176/01 konať bez prietáhov.

Všetky tieto skutočnosti svedčia o tom, že sudca Mgr. F. B. neporušil svoju sudcovskú povinnosť konať bez zbytočných prietáhov zavinene. Nesplnenie tejto povinnosti bolo spôsobené objektívnymi okolnosťami, a to najmä nedostatočným zabezpečením podmienok pre riadny chod súdnictva štátom prostredníctvom výkonnej moci tak, aby každý sudca mohol riadne a včas plniť svoje povinnosti. Orgány štátnej správy súdov majú vytvárať také personálne a materiálne podmienky súdom, aby bol ich chod riadne zabezpečený. Len za splnenia takýchto podmienok možno od sudcov a v tomto prípade aj od sudcu Mgr. F. B. dôvodne žiadať plnenie povinnosti konať v každej jednotlivjej veci bez zbytočných prietáhov.

Disciplinárny súd vzhľadom na uvedené dôvody, rozhodol podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. v platnom znení do 1. 11. 2003 tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 9. marca 2004

JUDr. Beata Poláková, v. r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

